

IV.—V. Nedsættelse af Arbejdstiden i den grafiske og den kemiske Industri.

Som Grundlag for Forhandlingerne vedrørende disse Spørgsmaal havde Arbejdsbureauet forberedt graa-blaa Rapporter. Paa Plenarforsamlingen drøftede man, hvorvidt de herhenhørende Spørgsmaal skulde gøres til Genstand for en eneste Behandling. Arbejderrepræsentanterne var stemt herfor og henviste til, at Spørgsmaalet om Nedsættelse af Arbejdstiden i den grafiske Industri havde været gjort til Genstand for indgaaende Overvejelser paa den i December 1936 afholdte tekniske Konference med Repræsentanter for Regeringerne, Arbejdsgiverne og Arbejderne. Formanden for Arbejdsgivergruppen, den danske Arbejdsgiverrepræsentant, Direktør *H. C. Ørsted* maatte imidlertid bestemt modsætte sig, at man fraveg Forretningsordenens Princip, ligesom han fremhævede Nødvendigheden af, at Regeringerne fik Lejlighed til at fremsætte deres Syn paa Spørgsmaalet, inden dette kom til endelig Behandling paa Konferencen.

Paa Forslag af den belgiske og den franske Arbejderrepræsentant vedtog Konferencen en Resolution vedrørende henholdsvis den grafiske og den kemiske Industri, hvorefter de respektive Udvalg blev anmodet om paa Grundlag af de af Bureauet udarbejdede Rapporter at ville afgive Indstilling med Henblik paa Vedtagelsen af Konventionsudkast paa indeværende Aars Konference.

I Overensstemmelse hermed indstillede Udvalgene Konventionsudkast til Konferencens Vedtagelse, men Udkastene opnaaede ikke den fornødne $\frac{2}{3}$ Majoritet ved Afstemningen paa Konferencen og blev saaledes ikke vedtaget.

VI—VII. Partiel Revision af Konventionen af 1919 om Lavalder for Adgangen til Arbejde i Industri og af Konventionen af 1932 om Lavalder ved ikke industrielle Arbejder.

Den partielle Revision af disse to Konventioner stod paa Dagsordenen for den XXIII. Arbejdskonference som Følge af de Beslutninger, der blev truffet af den XIX. Arbejdskonference i 1935. Som det fremgaar af Beretningen vedrørende denne sidstnævnte Konference Side 13—19, vedtog Konferencen en Henstilling, der bl. a. fastslog, at 15 Aars Alderen skulde fastsættes som Minimum for Skolepligtens Ophør og som Minimum for Adgangen til erhvervsmæssigt Arbejde. I Forbindelse med denne Henstilling vedtog Konferencen i 1935 en Resolution, der opfordrede Arbejdsbureauets Styrelsesraad til paa en følgende Konferences Dagsorden at optage Spørgsmaalet om Revision af de internationale Konventioner, der fastsætter Minimumsalderen for Børns Adgang til Arbejde i Industrien (1919), for Beskæftigelse til Søs (1920), for Beskæftigelse i Landbrugsvirksomheder (1921) og til ikke-industrielle Beskæftigelser (1932) med Henblik paa at forhøje den i Konventionerne fastsatte 14 Aars Alder til 15 Aars Alder. For at gennemføre denne Resolution blev Spørgsmaalet om partiel Revision af Konventionen for Beskæftigelse til Søs optaget paa Dagsordenen for den XXII. Arbejdskonference, jfr. herved Beretningen for denne Konference Side 13, medens Spørgsmaalet om en partiel Revision af Konventionerne vedrørende Industri og ikke-industrielle Virksomheder blev sat paa Dagsordenen for indeværende Aars Konference. Spørgsmaalet om Revision af Konventionen vedrørende Landbrugsarbejde blev udsat.

For saa vidt angik Revisionen af Konventionen af 1919 om Lavalder for Adgangen til Arbejde i Industri, var følgende Punkter opstillet: